

vhodné pozemky s nízkou kamenitostí vyhovující pro kombajnovou sklizeň. Největší problémy byly u velkých podniků s velkou koncentrací brambor a komplexní mechanizací. V devadesátých letech se situace postupně zlepšovala s používáním nových technologických linek pro sklizeň a posklizňovou úpravu méně poškozujících hlízy, ale hlavně se začala uplatňovat technologie odkameňování. Nyní je využívána u devadesáti procent rozhodujících pěstitelů v bramborářské oblasti. Skládkové choroby se tak staly méně frekventovaným problémem, ale ne zcela zanedbatelným. Zejména v letech, kdy sklizeň probíhá za sucha, kdy hlízy jsou více poškozovány, nebo dojde k některým technologickým chybám, mohou být ztráty těmito chorobami vyšší.

FUSARIOVÁ HNILOBA BRAMBORU

Je nejčastější skládkovou chorobou a jejími původci jsou houby rodu *Fusarium*. Infikují hlízy téměř výhradně prostřednictvím mechanického poškození, případně po jejich narušení jinými chorobami, především plísní bramboru. Přes zdravou a nepoškozenou slupku hlíz nejsou schopna fusaria proniknout. Zdrojem infekce je půda, kde se spory původců běžně vyskytují a kontaminují hlízy. Fusaria jsou polyfágní houby množící se na mnoha druzích rostlin a rostlinných substrátech. Inkubační doba od infekce k jejímu projevení na hlízách bramboru je obvykle měsíc a více. Šíření ve skládce samovolně na zdravé nepoškozené hlízy se neděje, pouze dochází k rozvoji infekce v dané hlíze. Mohou však být infikovány další hlízy, pokud dojde k jejich dalšímu poškození, např. při třídění v průběhu skladovací sezóny a expedici ke spotřebiteli. Rozvoj infekce podporuje vyšší skladovací teplota, což se děje např. ve skládkách brambor určených na zpracování skladovaných při teplotách 7–10 °C. Časté je sekundární

Fusariová hniloba na hlízách

Fusariová hniloba na řezu hlízami